

EUROPESE COMMISSIE

Brussel, 30.11.2011
COM(2011) 778 definitief

2011/0389 (COD)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG betreffende de wettelijke controles van
jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen**

(Voor de EER relevante tekst)

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

De maatregelen die in Europa en elders zijn genomen in de directe nasleep van de financiële crisis, waren hoofdzakelijk gericht op de dringende noodzaak om het financiële stelsel te stabiliseren. De rol die banken, hedgefondsen, ratingbureaus, toezichthouders en centrale banken hebben gespeeld, is in veel gevallen ter discussie gesteld en grondig geanalyseerd, maar er is tot nu toe weinig of geen aandacht besteed aan de rol die auditors in de crisis hebben gespeeld, of hadden moeten spelen. Dat veel banken tussen 2007 en 2009 enorme verliezen bekendmaakten op posities die zij zowel binnen als buiten de balanstelling aanhielden, maakt het voor veel burgers en beleggers moeilijk te begrijpen hoe auditors hun cliënten (met name banken) voor die perioden schone controleverklaringen konden afgeven.

Het is belangrijk te benadrukken dat in een crisis waarin tussen oktober 2008 en oktober 2009 4 588,9 miljard EUR aan belastinggeld werd uitgetrokken ter ondersteuning van de banken en waarin deze steun in 2009 39% van het bbp van de EU 27 vertegenwoordigde¹, alle onderdelen van het financiële stelsel verbeterd moeten worden.

Een solide controle van financiële overzichten is van essentieel belang voor het herstel van het vertrouwen in de markt. Zij draagt bij aan de bescherming van beleggers door te voorzien in gemakkelijk toegankelijke, kosteneffectieve en betrouwbare informatie over de financiële overzichten van ondernemingen. Zij kan ook de kapitaalkosten voor gecontroleerde ondernemingen verminderen door voor meer transparantie en betrouwbaarheid van financiële overzichten te zorgen.

Het is ook belangrijk te benadrukken dat auditors bij wet met de uitvoering van wettelijke controles van financiële overzichten zijn belast. Deze taak houdt in dat zij een maatschappelijke rol vervullen door hun mening te geven over de getrouwheid van de financiële overzichten van de gecontroleerde entiteit; deze entiteit kan daardoor beperkte aansprakelijkheid genieten en/of diensten in de financiële sector verstrekken.

Sinds 1984, toen de procedures voor de toelating van auditors bij een richtlijn (Richtlijn 1984/253/EEG) werd geharmoniseerd, is de wettelijke controle van jaarrekeningen ten dele door EU-voorschriften geregeld. Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen, tot wijziging van de Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad en houdende intrekking van Richtlijn 84/253/EEG van de Raad (hierna Richtlijn 2006/43/EG genoemd) werd in 2006 vastgesteld en zorgde voor een aanzienlijke verruiming van het toepassingsgebied van de vorige richtlijn. De sterke concentratie op de auditmarkt en de vele toelatingsprocedures die nodig zijn om grensoverschrijdende wettelijke controles van

¹ Dat grote hoeveelheden steun werden goedgekeurd in het kader van regelingen, valt te verklaren door het feit dat een aantal lidstaten koos voor algemene garantieregelingen die alle schulden van hun banken dekten. Lidstaten deden vooral een beroep op garantiemaatregelen. 546,08 miljard EUR (4,5% van het bbp) werd goedgekeurd in de vorm van herkapitalisatiemaatregelen, waarvan de lidstaten ongeveer 141,5 miljard EUR daadwerkelijk gebruikten. In de periode tussen oktober 2008 en oktober 2010 verleende de Commissie in 22 lidstaten haar goedkeuring voor financiële crisismaatregelen op het gebied van staatssteun, namelijk in alle lidstaten behalve Bulgarije, de Tsjechische Republiek, Estland, Malta en Roemenië.

financiële overzichten te verstrekken, beletten kleine en middelgrote auditkantoren profijt te trekken van de interne markt. Overeenkomstig de Europa 2020-strategie², waarin opgeroepen wordt tot een verbetering van de bedrijfsomgeving, is het voorstel gericht op het vervolmaken van de interne markt voor wettelijke controles van financiële overzichten om kleine en middelgrote kantoren in staat te stellen te groeien en nieuwe spelers aan te moedigen de markt te betreden.

Naast het voorliggende voorstel van de Commissie tot wijziging van de auditrichtlijn zal ook een voorstel voor een verordening worden ingediend betreffende de specifieke eisen voor de wettelijke controle van de financiële overzichten van organisaties van openbaar belang.³ De twee voorstellen passen in het kader van de permanente regelgevingshervorming op verschillende gebieden van de financiële sector. Doordat controle vertrouwen schept in de getrouwheid van financiële overzichten, blijft deze een van de elementaire bouwstenen van de financiële stabiliteit. Dit voorstel wordt aangevuld door andere algemene initiatieven waaraan momenteel wordt gewerkt, onder meer betreffende corporate governance, financiële verslaggeving en kredietratings. Zij houden noch een herhaling, noch een overlapping van elkaar in.

Het voorstel bevat wijzigingen op de bepalingen inzake de toelating en registratie van auditors en auditkantoren, op de bestaande beginselen in de auditrichtlijn met betrekking tot beroepsethiek, beroepsgeheim, onafhankelijkheid en verslaggeving alsook de daaraan gerelateerde toezichtsvoorschriften die toepasselijk blijven voor de controle van organisaties van niet-openbaar belang (niet-OOB's).

2. RAADPLEGING VAN DE BELANGHEBBENDE PARTIJEN

De Commissie heeft van 13 oktober tot 8 december 2010 een raadpleging gehouden⁴.

In totaal zijn er bijna 700 reacties van diverse belanghebbenden ontvangen, waaronder beroepsbeoefenaren, toezichthouders, beleggers, academici, ondernemingen, overheidsinstanties, beroepsorganisaties en particulieren.

Uit de raadpleging is gebleken dat er zowel vraag naar als weerstand tegen verandering bestaat; belanghebbenden die momenteel een sterke positie bekleden, zijn bijzonder gekant tegen veranderingen. Daarentegen concludeerden met name kleine en middelgrote beroepsbeoefenaren, alsook beleggers, dat de recente financiële crisis ernstige tekortkomingen aan het licht heeft gebracht. Een samenvatting van de publieksopmerkingen is te vinden op:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/audit/summary_responses_en.pdf

Een conferentie op hoog niveau die op 10 februari 2011⁵ door de Commissie werd georganiseerd, bood de gelegenheid nog meer meningen uit te wisselen.

² Mededeling van de Commissie Europa 2020, een strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei, COM(2010) 2020 definitief van 3.3.2010.

³ Voorstel van de Commissie voor een verordening betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen van organisaties van openbaar belang. COM(2011) X, X.X.2011.

⁴ Europese Commissie, *Groenboek over het beleid inzake controle van financiële overzichten*, COM(2010) 561, 13.10.2010. Beschikbaar op: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/audit/green_paper_audit_nl.pdf

Het Europees Parlement heeft naar aanleiding van het groenboek van de Commissie op 13 september 2011 een initiatiefverslag over deze kwestie aangenomen en dringt er bij de Commissie op aan te zorgen voor meer transparantie en concurrentie in de auditmarkt⁶. Het Europees Economisch en Sociaal Comité (EESC) heeft op 16 juni 2011 een soortgelijk verslag uitgebracht⁷.

Deze kwesties zijn ook onder de aandacht van de lidstaten gebracht op de bijeenkomst van het Comité financiële diensten van 16 mei 2011 en op de bijeenkomst van het Regelgevend Comité voor accountantscontrole van 24 juni 2011.

3. EFFECTBEOORDELING

Overeenkomstig haar beleid voor betere regelgeving hebben de diensten van de Commissie een effectbeoordeling van de verschillende beleidsopties verricht. Sommige van de onderzochte kwesties hadden enkel betrekking op de wettelijke controle van organisaties van openbaar belang (OOB's), terwijl andere de wettelijke controle van jaarrekeningen in het algemeen betroffen. De conclusie luidde dat er meer gedetailleerde voorschriften voor de controle van OOB's nodig waren en dat hiervoor een afzonderlijk rechtsinstrument vereist was. De auditrichtlijn zou haar algemene toepassingsgebied behouden.

Wat betreft de kwesties die onder deze richtlijn vallen, werden de volgende problemen onderzocht:

- hoge administratieve lasten als gevolg van een versnipperde nationale regelgeving;
- het uitsluitend toestaan van grensoverschrijdende wettelijke controles wanneer een auditor slaagt voor een bekwaamheidsproef en in elke lidstaat toegelaten en geregistreerd is;
- het gebrek aan gemeenschappelijke standaarden voor de hele EU inzake de praktijk, onafhankelijkheid en interne beheersing van auditkantoren;
- controlestandaarden houden geen rekening met de omvang van de gecontroleerde ondernemingen, met name van kleine en middelgrote ondernemingen;
- gerelateerde problemen betreffende het toezicht op niet-OOB's.

Dit resulteert niet alleen in extra nalevingskosten, maar ook in een ongelijk speelveld voor auditkantoren en wettelijke auditoren in de hele Unie en een laag zakelijk potentieel voor kleine en middelgrote beroepsbeoefenaren.

De conclusie van de effectbeoordeling luidde dat de beste opties ter verbetering van de bestaande situatie erin zouden bestaan:

- de grensoverschrijdende erkenning van de competentie van auditverstrekkers te vergemakkelijken: beginsel van wederzijdse erkenning van auditkantoren en wettelijke auditoren in de hele Unie;

⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/accounting/conferenc_20110209_en.htm

⁶ <http://www.europarl.europa.eu/oeil/FindByProcnum.do?lang=en&procnum=INI/2011/2037>

⁷ COM(2010) 561 def., PB C 248 van 25.8.2011, blz. 92.

- de standaarden inzake auditpraktijk, onafhankelijkheid en interne beheersing van auditkantoren in de hele Unie te stroomlijnen via de invoering van internationale controlestandaarden om ervoor te zorgen dat in de hele Unie dezelfde controlestandaarden gelden; nationale toevoegingen zouden aanvaardbaar zijn, indien nodig;
- controlestandaarden aan te passen aan de omvang van de gecontroleerde entiteit door de lidstaten te verzoeken ervoor te zorgen dat voor kleine en middelgrote ondernemingen een evenredige en vereenvoudigde controle mogelijk is.

Deze kwesties betreffen alle wettelijke auditors en auditkantoren die wettelijke controles verrichten van entiteiten die geen organisaties van openbaar belang zijn. Naast deze kwesties werden in de effectbeoordeling andere aangelegenheden behandeld die uitsluitend betrekking hadden op de wettelijke controle van OOB's.

De verschillende beleidsopties en de effecten ervan voor belanghebbenden worden uitvoerig behandeld in de effectbeoordeling die op het volgende adres te vinden is:

http://ec.europa.eu/internal_market/auditing/index_en.htm

4. JURIDISCHE ASPECTEN VAN HET VOORSTEL

4.1. Rechtsgrondslag

De wijzigingsrichtlijn heeft dezelfde rechtsgrondslag als de auditrichtlijn. Het voorstel is gebaseerd op artikel 50 van het Verdrag betreffende de werking van de EU, dat voorziet in het vaststellen van een richtlijn voor aangelegenheden die met vestiging verband houden (bv. inzake beroepskwalificaties). De gewijzigde richtlijn is relevant voor de EER.

De nieuwe gewijzigde richtlijn zal bestaan naast een verordening inzake specifieke eisen voor de wettelijke controles van de financiële overzichten van organisaties van openbaar belang.

4.2. Subsidiariteits- en evenredigheidsbeginsel

De doelstellingen van het voorstel kunnen overeenkomstig het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel, zoals neergelegd in artikel 5 VEU, niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt en kunnen derhalve beter door de Unie worden verwezenlijkt. In het bijzonder zou het vergemakkelijken van grensoverschrijdende mobiliteit van wettelijke auditors en auditkantoren in de hele Unie niet zonder een optreden van de Unie kunnen worden verwezenlijkt. Bijgevolg voldoet het voorstel van de Commissie aan het subsidiariteitsbeginsel, doordat het gericht is op het wegnemen van de belemmeringen voor de ontwikkeling van een eengemaakte markt voor wettelijke controlediensten, alsook van de belemmeringen die tijdens de open raadpleging van belanghebbenden zijn aangewezen. Voorts laat de gewijzigde richtlijn de lidstaten de ruimte naar eigen inzicht te bepalen hoe zij de controlestandaarden aanpassen aan de omvang van de gecontroleerde entiteit zodat aan de betrokken kleine en middelgrote ondernemingen betere controlediensten worden verstrekt. Bovendien voldoet het voorstel aan het evenredigheidsbeginsel doordat alle oplossingen zijn opgesteld met bijzondere aandacht voor kostenefficiëntie. Het voorstel gaat niet verder dan nodig is om de beoogde doelstellingen te verwezenlijken.

4.3. Nadere uitleg van het voorstel, per hoofdstuk of per artikel

De voornaamste wijzigingen die in de auditrichtlijn worden aangebracht, zijn:

1) Afstemming van de auditrichtlijn op een aanvullend rechtsinstrument betreffende specifieke eisen voor de wettelijke controles van financiële overzichten van OOB's (artikel 1)

De Commissie stelt voor dat de gewijzigde auditrichtlijn bestaat naast de verordening betreffende specifieke eisen voor de wettelijke controle van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen van organisaties van openbaar belang. Bijgevolg is een duidelijke afstemming tussen beide wetteksten nodig. De huidige bepalingen in de auditrichtlijn die enkel betrekking hebben op de uitvoering van een wettelijke controle van de jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen van de organisaties van openbaar belang, zouden worden geïntegreerd en, in voorkomend geval, gewijzigd in het voorstel voor een verordening betreffende specifieke eisen voor de wettelijke controle van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen van OOB's. Bijgevolg moeten de artikelen 39 tot en met 44 en artikel 22, lid 2, uiteindelijk worden geschrapt.

Bovendien heeft artikel 1 betrekking op de toepasselijkheid van de gewijzigde richtlijn op de wettelijke controle van OOB's. De artikelen 3 tot en met 20 (betreffende de toegang tot de markt voor auditors) zijn van toepassing op wettelijke auditors en auditkantoren, ongeacht het soort gecontroleerde entiteit. Voor de overige artikelen van de richtlijn is de situatie echter verschillend: artikel 22 betreffende onafhankelijkheid en objectiviteit, artikel 25 betreffende honoraria voor wettelijke controles van jaarrekeningen, de artikelen 27 en 28 betreffende controleverklaringen, alsook de artikelen 29 tot en met 31 betreffende kwaliteitsborging, onderzoeken en sancties zouden niet van toepassing zijn op de wettelijke controle van OOB's. Op deze punten zouden specifieke, meer gedetailleerde voorschriften in de verordening worden vastgelegd. De artikelen 32 tot en met 36 betreffende toezicht zouden alleen op de wettelijke controle van OOB's van toepassing zijn wat betreft het toezicht op de naleving van de artikelen 3 tot en met 20. Ten slotte zijn andere artikelen van toepassing op controles van OOB's en worden deze aangevuld door de verordening betreffende specifieke eisen (de artikelen 21, 23, 24, 26, 37 en 38).

2) Definitie van "wettelijke controle van jaarrekeningen" die inspeelt op de nieuwe jaarrekeningenrichtlijn (artikel 2)

De Commissie stelt ook een wijziging voor in de definitie van "wettelijke controle van jaarrekeningen". Ten eerste zal de wettelijke controle van jaarrekeningen betrekking blijven hebben op de gevallen waarin verschillende wetteksten van de Unie sommige ondernemingen verplichten hun financiële overzichten te laten controleren, afhankelijk van hun rechtsvorm of hun activiteit. Om de eenheid van de controle te garanderen, moet "wettelijke controle van jaarrekeningen" zo worden gedefinieerd dat deze ook situaties bestrijkt waarin de lidstaten besluiten kleine ondernemingen te verplichten hun financiële overzichten te laten controleren⁸. Wanneer ten slotte een kleine onderneming vrijwillig besluit haar financiële overzichten te laten controleren, dan moet een dergelijke controle ook als een wettelijke controle van jaarrekeningen worden beschouwd.

3) Wijziging van de eigendomsregels (de artikelen 3 en 22, lid 2)

⁸ Overeenkomstig het voorstel van de Commissie tot herschikking van de vierde richtlijn vennootschapsrecht (78/660/EEG) en de zevende richtlijn van de Raad (83/349/EEG), zal de controle van de rekeningen van kleine ondernemingen niet langer bij EU-wetgeving verplicht zijn.

Een andere wijziging in de auditrichtlijn betreft de liberalisering van de eigendomsregels van auditkantoren. Op dit moment schrijft de auditrichtlijn voor dat een meerderheid van de stemmen in een auditkantoor in handen is van vergunninghoudende beroepsaccountants. Dit vereiste is niet langer bepaald in de voorgestelde wijziging en het is de lidstaten niet toegestaan voor te schrijven dat een minimum aan kapitaal of aan stemrechten in een auditkantoor in handen is van wettelijke auditors of auditkantoren. Het nieuwe artikel 3, lid 4, behoudt echter het bestaande vereiste dat een meerderheid van de leden van het leidinggevende of bestuursorgaan van het auditkantoor uit auditkantoren of wettelijke auditors bestaat.

Door een diversere eigendom toe te staan, kan de toegang van auditkantoren tot kapitaal worden vergemakkelijkt, onder meer door het aantrekken van meer kapitaal op de openbare markten, hetgeen kan leiden tot een toename van het aantal auditverstreckers en nieuwkomers op de markt kan aanmoedigen.

4) Paspoort voor auditkantoren (de artikelen 3 ter, 15 en 17)

Het voorstel voor een gewijzigde richtlijn zou auditkantoren in staat stellen wettelijke controles te verrichten in andere lidstaten dan die waar zij toegelaten zijn, mits de voornaamste controlepartner die de controle leidt, in de desbetreffende lidstaat toegelaten is als auditor. Daardoor zou de last die verbonden is aan een veelheid aan toelatingsprocedures, worden teruggedrongen en dit zou tegelijk het ontstaan van echte pan-Europese auditkantoren mogelijk maken. Deze automatische erkenning van auditkantoren zou niet resulteren in een vermindering van de kwaliteit van het toezicht doordat toezichthouders de in hun eigen lidstaat verrichte auditwerkzaamheden zullen moeten blijven bewaken.

Als er echter eenmaal toelating is verkregen in het land van herkomst, kan de lidstaat van ontvangst voorschrijven dat auditkantoren uit andere lidstaten zich op een of andere manier registreren. Deze registratie moet worden uitgevoerd in overeenstemming met de artikelen 15 en 17, die ook betrekking hebben op de registratie van een lokaal auditkantoor.

5) Paspoort voor wettelijke auditors (artikel 3 bis) en het “versoepelen” van de voorwaarden voor het toelaten van een wettelijke auditor in een andere lidstaat (artikel 14)

De voorgestelde wijzigingen betreffende de toelating van wettelijke auditors uit andere lidstaten worden afgestemd op de bepalingen van Richtlijn 2005/36 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (Richtlijn Beroepskwalificaties)⁹.

Artikel 3 bis zou wettelijke auditors in staat stellen op tijdelijke of occasionele basis grensoverschrijdende controlediensten te verstrekken. De voorwaarden van de artikelen 5 tot en met 9 van de richtlijn Beroepskwalificaties zouden van toepassing zijn, met name de verplichting de relevante bevoegde autoriteit in kennis te stellen van het voornemen de desbetreffende diensten te verstrekken.

Het gewijzigde artikel 14 voorziet erin dat lidstaten een in een andere lidstaat toegelaten wettelijke auditor kunnen laten kiezen tussen een aanpassingsperiode en een bekwaamheidsproef, als deze auditor een permanente vestiging in die lidstaat wil.

⁹ PB L 255 van 30.9.2005, blz. 22.

Wat de vereisten voor de bekwaamheidsproef betreft, zijn er geen wezenlijke veranderingen ten opzichte van de vorige formulering van artikel 14. Met deze proef moet worden beoordeeld of de wettelijke auditor kennis heeft van de wet- en regelgeving van die lidstaat die relevant is voor het uitvoeren van de wettelijke controle van jaarrekeningen.

Tijdens de aanpassingsperiode, die als alternatief voor de bekwaamheidsproef aan de aanvrager moet worden aangeboden, zou de wettelijke auditor in een andere lidstaat dan die waar hij of zij is toegelaten, onder het toezicht van een auditor van dat land wettelijke controles mogen uitvoeren. De duur van de aanpassingsperiode is drie jaar.

Wat het toezicht op wettelijke auditors uit andere lidstaten betreft, is de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst de openbare autoriteit die verantwoordelijk zou zijn voor de status van de wettelijke auditor en voor de beoordeling van de tijdens de aanpassingsperiode gevolgde opleiding, aangezien deze de meest geschikte is.

6) Vereisten voor bevoegde autoriteiten om samen te werken op het gebied van opleidingsvereisten en de bekwaamheidsproef (de artikelen 6 en 14)

Om voor meer convergentie te zorgen tussen de opleidingskwalificaties van auditors in de Unie, moet worden samengewerkt tussen de bevoegde nationale autoriteiten die belast zijn met het openbare toezicht op wettelijke auditors. Samenwerking op het niveau van de Unie is ook nodig om de vereisten van de bekwaamheidsproef voor wettelijke auditors te harmoniseren, zodat deze meer voorspelbaar en transparant wordt.

7) Controlestandaarden en controleverklaringen (artikel 26)

Om de kwaliteit van in de Unie uitgevoerde wettelijke controles te verbeteren, schrijft het voorstel voor dat de lidstaten er zorg voor moeten dragen dat wettelijke auditors en auditkantoren hun controles overeenkomstig de internationale controlestandaarden uitvoeren.

Aangezien het voorstel voor een verordening betreffende de specifieke eisen voor de wettelijke controle van financiële overzichten van organisaties van openbaar belang gedetailleerde bepalingen inzake de controleverklaring bevat, wordt artikel 28, lid 2, geschrapt.

8) Nieuwe voorschriften betreffende bevoegde autoriteiten (de artikelen 32 en 32 bis)

Op dit ogenblik schrijft de auditrichtlijn voor dat lidstaten een stelsel van openbaar toezicht op wettelijke auditors en auditkantoren moeten instellen. Hierdoor kunnen beroepsorganisaties in de praktijk onder meer verantwoordelijk zijn voor de toelating en de registratie van wettelijke auditors en auditkantoren, alsook voor de externe kwaliteitsborging, onderzoeken en tuchtmaatregelen. De nieuwe wijziging bepaalt dat de voor het openbare toezicht bevoegde autoriteit een openbare autoriteit zal zijn die ook verantwoordelijk zal zijn voor de toelating (de artikelen 3 en 32), registratie (artikel 15) en kwaliteitsborging (artikel 29).

Om ervoor te zorgen dat de voor het toezicht op auditors bevoegde openbare autoriteiten hun functies op een onafhankelijke en effectieve manier vervullen, moeten zij ook over toereikende bevoegdheden en middelen beschikken om hun onderzoek te verrichten, alsmede over toegang tot relevante documenten die in het bezit zijn van wettelijke auditors of auditkantoren (artikel 32, lid 5). Hoewel een beroepsorganisatie niet langer verantwoordelijk mag zijn voor de in artikel 32 opgesomde taken, kan de voor het openbare toezicht

verantwoordelijke bevoegde autoriteit sommige van haar taken delegeren aan andere autoriteiten of organisaties met betrekking tot de toelating en registratie van wettelijke auditors en auditkantoren (artikel 32 bis). Een dergelijke delegatie moet aan verschillende voorwaarden onderworpen zijn en de organisatie die de uiteindelijke verantwoordelijkheid draagt, is de in lid 1 van artikel 32 bedoelde bevoegde autoriteit. De lidstaten stellen elkaar van de verleende delegaties op de hoogte.

9) Verbod op contractuele bepalingen die van invloed zijn op de benoeming van wettelijke auditors of auditkantoren (artikel 37, lid 3)

Met betrekking tot de benoeming van wettelijke auditors en auditkantoren verbiedt artikel 37 clausules waarin een derde partij de gecontroleerde entiteit suggereert, aanbeveelt of verplicht een bepaalde wettelijke auditor of een auditkantoor te benoemen.

10) Bijzondere voorschriften voor de wettelijke controle van kleine en middelgrote ondernemingen (de artikelen 43 bis en 43 ter)

Naar aanleiding van het recente voorstel van de Commissie zouden kleine ondernemingen niet langer bij EU-wetgeving verplicht zijn hun financiële overzichten te laten controleren¹⁰, hoewel de lidstaten dit wel nog kunnen voorschrijven. De verplichting zal wel nog gelden voor middelgrote ondernemingen.

De gewijzigde richtlijn schrijft voor dat wanneer middelgrote ondernemingen overeenkomstig de EU-wetgeving worden gecontroleerd, de lidstaten er zorg voor moeten dragen dat de manier waarop de controlestandaarden worden toegepast, afgestemd is op de dimensie en de schaal van die ondernemingen. Ook voor kleine ondernemingen die hetzij ingevolge nationaal recht hetzij op vrijwillige basis hun rekeningen laten controleren, moet deze evenredige toepassing van de standaarden gelden. Deze kalibratie van de controle op de omvang van de gecontroleerde entiteit moet resulteren in betere controlediensten ten behoeve van de betrokken kleine en middelgrote ondernemingen en mogelijk in lagere kosten. In de voorgestelde maatregel wordt niet in detail bepaald hoe een evenredige toepassing van de standaarden moet worden bewerkstelligd; krachtens het subsidiariteitsbeginsel wordt dit aan het oordeel van de lidstaten overgelaten.

Belangrijk om te onderstrepen is dat wanneer een kleine of middelgrote onderneming een OOB is, de bepalingen van de ontwerpverordening betreffende de specifieke eisen voor de wettelijke controle van financiële overzichten van organisaties van openbaar belang van toepassing zouden zijn.

11) Bijzondere voorschriften voor gedelegeerde en uitvoeringsbevoegdheden, ingevolge de inwerkingtreding van het verdrag van Lissabon (de artikelen 48 bis, 48 ter en 48 quater)

In de artikelen 8, lid 3, 22, lid 4, 29, lid 2, 36, lid 7, 45, lid 6, 46, lid 2, 47, de leden 3 en 5, (gedelegeerde en uitvoeringshandelingen) worden de comitéprocedures afgestemd op de artikelen 290 en 291 VWEU, waarin het nieuwe kader voor de uitvoeringsbevoegdheden van de Commissie is vastgesteld. De bevoegdheden van de Commissie om uitvoeringshandelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 291 VWEU, worden geregeld door Verordening (EU)

¹⁰ Voorstel van de Commissie voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de jaarrekeningen, geconsolideerde jaarrekeningen en daaraan gerelateerde verslagen van bepaalde soorten ondernemingen, COM(2011) 684 definitief, 25.10.2011.

nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren¹¹.

De afstemming is per afzonderlijk geval uitgevoerd om een herziening mogelijk te maken van de door de wetgevers aan de Commissie verleende bevoegdheden. Zo worden de uitvoeringsbevoegdheden van de Commissie herzien om bepaalde onderdelen van de richtlijn te kunnen specificeren en actualiseren en om de Commissie in staat te stellen maatregelen te nemen ter bevordering van de samenwerking op verschillende gebieden van de richtlijn, enerzijds tussen de auditor en de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en anderzijds tussen deze laatste en die van derde landen.

In de nieuwe artikelen 48 bis, 48 ter en 48 quater wordt bepaald op welke manier de Commissie de gedelegeerde bevoegdheden zal uitvoeren, in welke gevallen de delegatie door de wetgevers mag worden ingetrokken en in welke gevallen het Europees Parlement of de Raad tegen de gedelegeerde handeling bezwaar kan aantekenen.

5. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel van de Commissie heeft geen rechtstreekse of onrechtstreekse gevolgen voor de begroting van de Europese Unie.

¹¹ PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13.

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 50,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité,¹

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen, tot wijziging van de Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad en houdende intrekking van Richtlijn 84/253/EEG van de Raad stelt de voorwaarden vast voor de toelating en registratie van personen die wettelijke controles uitvoeren, de regels betreffende onafhankelijkheid, objectiviteit en beroepsethiek die op hen van toepassing zijn, alsook het kader voor het openbare toezicht dat op hen wordt uitgeoefend. Deze voorschriften moeten echter op het niveau van de Unie verder worden geharmoniseerd om te zorgen voor meer transparantie en voorspelbaarheid van de vereisten die op deze personen van toepassing zijn, en om hun onafhankelijkheid en objectiviteit bij het uitvoeren van hun taken te verbeteren. Bovendien is het voor het versterken van de bescherming van beleggers van belang het openbare toezicht op wettelijke auditors en auditkantoren te versterken door de onafhankelijkheid van openbare toezichthoudende autoriteiten in de Unie te verbeteren en aan deze autoriteiten passende bevoegdheden te verlenen.
- (2) Omdat organisaties van openbaar belang een grote openbare relevantie hebben, die voortvloeit uit de schaal, de omvang en de aard van hun activiteiten, moet de geloofwaardigheid van de gecontroleerde financiële overzichten van deze organisaties

¹ PB C .. van ..., blz. .

worden versterkt. Daarom zijn de bijzondere bepalingen van Richtlijn 2006/43/EG inzake de wettelijke controle van organisaties van openbaar belang verder ontwikkeld in Verordening (EU) nr. [XXX] van [XXX] betreffende specifieke eisen voor de wettelijke controle van financiële overzichten van organisaties van openbaar belang. Bijgevolg moeten de bepalingen van Richtlijn 2006/43/EG inzake de wettelijke controle van organisaties van openbaar belang uit die richtlijn geschrapt worden en moet de wettelijke controle van organisaties van openbaar belang geregeld worden bij Verordening (EU) nr. [XXX] van [XXX].

- (3) Om auditkantoren in staat te stellen te groeien, moeten de lidstaten hun de toegang tot extern kapitaal toestaan. Bijgevolg mogen de lidstaten niet meer verlangen dat een minimum aan kapitaal of stemrechten in een auditkantoor in het bezit moet zijn van wettelijke auditors of auditkantoren, mits een meerderheid van de leden van het bestuursorgaan bestaat uit in een lidstaat toegelaten auditkantoren of gerenommeerde wettelijke auditors.
- (4) Overeenkomstig het Verdrag bestaat de interne markt uit een ruimte zonder binnengrenzen waarin het vrije verkeer van goederen en diensten en de vrijheid van vestiging gewaarborgd zijn. Wettelijke auditors en auditkantoren moeten in staat worden gesteld hun diensten inzake wettelijke controle binnen de Unie te ontwikkelen door hun de mogelijkheid te bieden dergelijke diensten te verstrekken in een andere lidstaat dan die waar zij zijn toegelaten. Door wettelijke auditors en auditkantoren in staat te stellen met hun beroepstitels van hun lidstaat van herkomst wettelijke controles te verrichten in een lidstaat van ontvangst, wordt in het bijzonder ingespeeld op de behoeften van groepen ondernemingen die als gevolg van de toenemende handelsstromen dankzij de interne markt in verschillende lidstaten financiële overzichten opstellen en deze financiële overzichten overeenkomstig het recht van de Unie moeten laten controleren. Het wegnemen van belemmeringen voor de ontwikkeling van wettelijke controlediensten tussen de lidstaten zou bijdragen tot de integratie van de auditmarkt in de Unie.
- (5) Voor de uitvoering van wettelijke controles van jaarrekeningen is een adequate kennis vereist van vakgebieden zoals vennootschapsrecht, belastingrecht en socialezekerheidsrecht, die van de ene lidstaat tot de andere kunnen verschillen. Daarom moet een lidstaat, om de kwaliteit van de op zijn grondgebied verstrekte wettelijke controlediensten te garanderen, een compensatiemaatregel kunnen opleggen wanneer een in een andere lidstaat toegelaten wettelijke auditor ook op het grondgebied van die lidstaat wil worden toegelaten om er een permanente vestiging op te zetten. Een dergelijke maatregel moet rekening houden met de beroepservaring van de wettelijke auditor. Dit mag geen buitensporige belasting vormen voor de betrokken wettelijke auditor en mag de verstrekking van wettelijke controlediensten niet belemmeren of minder aantrekkelijk maken. De betrokken wettelijke auditor moet kunnen kiezen tussen een bekwaamheidsproef en een aanpassingsperiode zoals bepaald in Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties². Aan het eind van de aanpassingsperiode moet de wettelijke auditor in de lidstaat van ontvangst tot het beroep kunnen toetreden na de beoordeling dat hij in die lidstaat beroepservaring heeft opgedaan.

² PB L 255 van 30.9.2005, blz. 22.

- (6) Om te bevorderen dat wettelijke auditors en auditkantoren bij het uitvoeren van wettelijke controles onafhankelijk zijn van de gecontroleerde entiteit, moet elke persoon of elke entiteit die rechten in een auditkantoor heeft, onafhankelijk zijn van de gecontroleerde entiteit en mag deze persoon of entiteit niet betrokken zijn bij het besluitvormingsproces van de gecontroleerde entiteit.
- (7) Het is van belang ervoor te zorgen dat wettelijke controles van jaarrekeningen in de Unie van goede kwaliteit zijn. Daarom moeten alle wettelijke controles van jaarrekeningen worden uitgevoerd overeenkomstig de in het kader van het Clarity Project tot stand gebrachte internationale controlestandaarden die in 2009 door de International Federation of Accountants (IFAC) zijn uitgebracht, voor zover zij voor wettelijke controles relevant zijn. De lidstaten mogen aanvullende nationale procedures of vereisten voor de controle van jaarrekeningen uitsluitend verplicht kunnen stellen indien deze voortvloeien uit specifieke nationale wettelijke vereisten die met het voorwerp van de wettelijke controle van jaarrekeningen of de geconsolideerde jaarrekeningen verband houden, d.w.z. dat deze vereisten niet zijn vervat in de goedgekeurde internationale controlestandaarden, en uitsluitend wanneer zij bijdragen aan de geloofwaardigheid en kwaliteit van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen en in het openbaar belang van de Unie zijn. De Commissie moet betrokken blijven bij de bewaking van de inhoud en het goedkeuringsproces van de internationale controlestandaarden van de IFAC.
- (8) Ter verbetering van de geloofwaardigheid en de transparantie van de in de Unie uitgevoerde kwaliteitsbeoordelingen, moeten de kwaliteitsborgingsstelsels van de lidstaten worden bewaakt door de bevoegde autoriteiten die door de lidstaten met het openbare toezicht op wettelijke auditors en auditkantoren zijn belast. Met kwaliteitsbeoordelingen worden potentiële tekortkomingen in de manier waarop wettelijke controles worden uitgevoerd, voorkomen of aangepakt. Om ervoor te zorgen dat de kwaliteitsbeoordelingen hun doel bereiken, moeten de bevoegde autoriteiten bij het uitvoeren van deze beoordelingen rekening houden met de schaal en de dimensie van de activiteit van de wettelijke auditors en auditkantoren.
- (9) Het openbare toezicht op wettelijke auditors en auditkantoren omvat de toelating en registratie van wettelijke auditors en auditkantoren, het vaststellen van standaarden inzake beroepsethiek en interne kwaliteitsbeheersing van auditkantoren, bijscholing, alsook stelsels voor kwaliteitsborging, onderzoek en sancties voor wettelijke auditors en auditkantoren. Om voor meer transparantie te zorgen in het toezicht op auditors en om de verantwoordingsplicht te vergroten, moet elke lidstaat een enkele autoriteit aanwijzen die belast wordt met het openbare toezicht op wettelijke auditors en auditkantoren. De onafhankelijkheid van dergelijke openbare toezichthouders ten opzichte van de beroepsgroep van de auditors is een kernvereiste voor de integriteit, de efficiëntie en de ordentelijke werking van het openbare toezicht op wettelijke auditors en auditkantoren. Daarom moeten de openbare toezichthouders bestuurd worden door personen die zelf geen beroepsbeoefenaars zijn en moeten de lidstaten voor de selectie van deze personen onafhankelijke en transparante procedures instellen.
- (10) Om ervoor te zorgen dat de openbare toezichthouders hun taken op een effectieve manier vervullen, moeten zij daarvoor over toereikende bevoegdheden beschikken. In het bijzonder moeten de lidstaten ervoor zorgen dat de openbare toezichthouders de bevoegdheid hebben onderzoeken te starten en uit te voeren en dat zij toegang hebben tot alle documenten die in het bezit zijn van wettelijke auditors en auditkantoren en die

relevant zijn voor het vervullen van hun taken. Bovendien moeten de openbare toezichthouders over voldoende menselijke en financiële middelen beschikken om hun taken te vervullen.

- (11) Voor een behoorlijk toezicht op wettelijke auditors en auditkantoren die grensoverschrijdend actief zijn of tot een netwerk behoren, is het noodzakelijk dat de openbare toezichthouders van de lidstaten onderling informatie uitwisselen. Om de vertrouwelijkheid van de op die manier uitgewisselde informatie te beschermen, moeten de lidstaten niet alleen de werknemers van de openbare toezichthouders aan het beroepsgeheim onderwerpen, maar ook alle personen aan wie de openbare toezichthouders taken hebben gedelegeerd. De bevoegde autoriteit mag uitsluitend met betrekking tot de toelating en registratie van de wettelijke auditors over de mogelijkheid beschikken om taken aan andere autoriteiten of organisaties te delegeren. Een dergelijke delegatie moet aan verschillende voorwaarden onderworpen worden en de bevoegde autoriteit moet de eindverantwoordelijkheid hiervoor dragen.
- (12) In de in juni 2008 vastgestelde “Small Business Act”³, die in februari 2011 werd herzien⁴, wordt de centrale rol van kleine en middelgrote ondernemingen in de economie van de Unie onderkend en wordt gemikt op het verbeteren van de algemene benadering van ondernemerschap en het verankeren van het “Denk eerst klein”-beginsel in de besluitvorming. In de in maart 2010 vastgestelde Europa 2020-strategie⁵ wordt ook opgeroepen tot het verbeteren van de bedrijfsomgeving, met name voor kleine en middelgrote ondernemingen, onder meer door de transactiekosten van zakendoen in de Unie terug te dringen. Artikel [34] van Richtlijn [XXX] van het Europees Parlement en de Raad van [XXX] betreffende de jaarrekeningen, geconsolideerde jaarrekeningen en daaraan gerelateerde verslagen van bepaalde soorten ondernemingen bepaalt niet dat kleine ondernemingen hun financiële overzichten moeten laten controleren.
- (13) De lasten op kleine en middelgrote ondernemingen binnen de Unie in verband met de controle van hun financiële overzichten moeten tot het noodzakelijke minimum worden herzien zonder evenwel de bescherming van beleggers in het gedrang te brengen. De lidstaten moeten ervoor zorgen dat de toepassing van controlestandaarden volgens welke de wettelijke controle van de financiële overzichten van kleine en middelgrote ondernemingen wordt uitgevoerd, evenredig is met de schaal van deze ondernemingen.
- (14) Sommige lidstaten hebben de wettelijke controle van kleine ondernemingen vervangen door een beperkte beoordeling van hun financiële overzichten. Het is passend deze lidstaten toe te staan deze praktijk voort te zetten in plaats van te voorzien in een evenredige toepassing van controlestandaarden op kleine ondernemingen.

³ Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's betreffende een “Small Business Act” voor Europa (SEC(2008) 2102).

⁴ Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's betreffende de evaluatie van de “Small Business Act” voor Europa, COM(2011) 78 definitief.

⁵ Mededeling van de Commissie Europa 2020, een strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei, COM(2010) 2020 definitief.

- (15) Om de rechten van de betrokken partijen te beschermen wanneer de bevoegde autoriteiten van de lidstaten met de bevoegde autoriteiten van derde landen samenwerken aan de uitwisseling van controle- of andere relevante documenten voor de beoordeling van de kwaliteit van de uitgevoerde controle, moeten de lidstaten ervoor zorgen dat de werkafspraken die door hun bevoegde autoriteiten zijn gemaakt en op basis waarvan de uitwisseling van dergelijke documenten plaatsvindt, genoeg waarborgen inhouden ter bescherming van het zakengeheim en commerciële belangen, met inbegrip van de industriële en intellectuele eigendomsrechten van de gecontroleerde entiteiten.
- (16) De drempel van 50 000 EUR in artikel 45, lid 1, van Richtlijn 2006/43/EG was afgestemd op artikel 3, lid 2, onder c) en d), van Richtlijn 2003/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende het prospectus dat gepubliceerd moet worden wanneer effecten aan het publiek worden aangeboden of tot de handel worden toegelaten en tot wijziging van Richtlijn 2001/34/EG⁶. De in Richtlijn 2003/71/EG vermelde drempels zijn in artikel 1, lid 3, van Richtlijn 2010/73/EU van het Europees Parlement en de Raad opgetrokken tot 100 000 EUR⁷. Daarom moet de in artikel 45, lid 1, van Richtlijn 2006/43/EG vermelde drempel dienovereenkomstig worden aangepast.
- (17) Met het oog op de volledige uitvoering van het bij het Verdrag betreffende de werking van de EU ingestelde nieuwe kader dienen de krachtens artikel 202 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap toegewezen uitvoeringsbevoegdheden te worden aangepast aan en vervangen door passende bepalingen overeenkomstig de artikelen 290 en 291 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.
- (18) Het afstemmen door de Commissie van de procedures voor de vaststelling van gedelegeerde en uitvoeringshandelingen op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en met name op de artikelen 290 en 291 dient per geval te geschieden. Aan de Commissie moet de bevoegdheid worden gedelegeerd om handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie om in te spelen op de ontwikkelingen in de auditpraktijk en het auditberoep en om het toezicht op wettelijke auditors en auditkantoren te bevorderen. Met name is het gebruik van gedelegeerde handelingen nodig ter nadere invulling van de vereisten voor de toelating van natuurlijke personen als wettelijke auditors en de beginselen van onafhankelijkheid en objectiviteit die wettelijke auditors en auditkantoren moeten naleven, en voor de wijziging van de definitie van internationale controlestandaarden. Wat het toezicht op auditors betreft, is het gebruik van gedelegeerde handelingen nodig voor de ontwikkeling van de procedures voor de uitwisseling van informatie tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, de nadere regels voor het verrichten van grensoverschrijdende onderzoeken en de nadere regels voor samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van lidstaten en die van derde landen. Het is van bijzonder belang dat de Commissie tijdens de voorbereidende werkzaamheden het nodige overleg pleegt en deskundigen raadpleegt.

⁶ PB L 345 van 31.12.2003, blz. 64.

⁷ PB L 327 van 11.12.2010, blz. 1.

Bij het voorbereiden en opstellen van gedelegeerde handelingen dient de Commissie erop toe te zien dat de desbetreffende documenten gelijktijdig, tijdig en op passende wijze bij het Europees Parlement en de Raad worden ingediend.

- (19) Om te zorgen voor eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van de verklaringen betreffende de gelijkwaardigheid van toezichtstelsels voor auditors in derde landen, of de adequaatheid van de bevoegde autoriteiten van derde landen, voor zover zij individuele derde landen of individuele bevoegde autoriteiten van derde landen betreffen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden verleend. Deze bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren⁸.
- (20) Aangezien de doelstelling van deze richtlijn, namelijk het versterken van de bescherming van beleggers met betrekking tot de door ondernemingen gepubliceerde financiële overzichten door de kwaliteit van binnen de Unie uitgevoerde wettelijke controles van jaarrekeningen verder te verbeteren, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve wegens de omvang en de gevolgen van het optreden beter op het niveau van de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.
- (21) Richtlijn 2006/43/EG moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen

Richtlijn 2006/43/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

a) De volgende leden worden toegevoegd:

“De artikelen 22, 25 en 27 tot en met 30 van deze richtlijn zijn niet van toepassing op de wettelijke controle van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen van organisaties van openbaar belang tenzij anders bepaald in Verordening (EU) nr. [xxx].

De artikelen 32 tot en met 36 van deze richtlijn zijn van toepassing op organisaties van openbaar belang voor zover deze betrekking hebben op het

⁸ PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13.

toezicht op de naleving van de in de artikelen 3 tot en met 20 bepaalde voorschriften inzake toelating en registratie van wettelijke auditors en auditkantoren.“.

2. Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

a) punt 1 wordt vervangen door:

“1. "wettelijke controle van jaarrekeningen": een controle van een jaarrekening of een geconsolideerde jaarrekening, voor zover deze:

- a) door het recht van de Unie wordt voorgeschreven;
- b) door nationaal recht wordt voorgeschreven met betrekking tot kleine ondernemingen;
- c) op vrijwillige basis door kleine ondernemingen wordt uitgevoerd;”;

b) punt 10 wordt vervangen door:

'10. "bevoegde autoriteiten": bij wet aangewezen autoriteiten die belast zijn met de regelgeving betreffende en/of het toezicht op wettelijke auditors en auditkantoren of specifieke aspecten daarvan; de verwijzing naar de "bevoegde autoriteit" in een artikel is een verwijzing naar de autoriteit die verantwoordelijk is voor de in dat artikel genoemde taken;”;

c) punt 11 wordt geschrapt;

d) punt 13 wordt vervangen door:

‘13. “organisaties van openbaar belang”:

- a) door de wetgeving van een lidstaat geregelde organisaties waarvan de verhandelbare effecten worden toegelaten tot de handel op een gereguleerde markt van een lidstaat in de zin van artikel 4, lid 1, punt 14, van Richtlijn 2004/39/EG;
- b) kredietinstellingen in de zin van artikel 4, punt 1, van Richtlijn 2006/48/EG van het Europees Parlement en de Raad(*);
- c) verzekeringsondernemingen in de zin van artikel 13 van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad(**);
- d) door de wetgeving van een lidstaat geregelde organisaties die betalingsinstellingen zijn zoals gedefinieerd in artikel 4, punt 4, van Richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad(***), tenzij artikel 15, lid 2, van dat artikel van toepassing is;
- e) door de wetgeving van een lidstaat geregelde organisaties die instellingen voor elektronisch geld zijn zoals gedefinieerd in artikel 2, punt 1, van Richtlijn 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad(****), tenzij artikel 15, lid 2, van Richtlijn 2007/64/EG van toepassing is;

- f) beleggingsondernemingen zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 1), van Richtlijn 2004/39/EG;
- g) alternatieve beleggingsfondsen van de EU als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, onder k), van Richtlijn 2011/61/EG van het Europees Parlement en de Raad (****);
- h) instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe) als gedefinieerd in artikel 1, lid 2, van Richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad (****);
- i) door de wetgeving van een lidstaat geregelde organisaties die centrale effectenbewaarinstanties zijn;
- j) centrale tegenpartijen zoals gedefinieerd in artikel 2, lid 1, van Verordening X/XXXX van het Europees Parlement en de Raad(*****) [zie voorstel voor een verordening betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters, COM(2010) 484];

(*) PB L 177 van 30.6.2006, blz. 1.

(**) PB L 335 van 17.12.2009, blz. 1.

(***) PB L 319 van 5.12.2007, blz. 1.

(****) PB L 267 van 10.10.2009, blz. 7.

(*****) PB L 174 van 1.7.2011, blz. 1.

(*****) PB L 302 van 17.11.2009, blz. 32;

(*****) PB L”;

- e) de volgende punten 17 tot en met 20 worden toegevoegd:

’17. “middelgrote ondernemingen”: de ondernemingen zoals bedoeld in artikel 3, lid 2, van Richtlijn XX/XX [de richtlijn die de vierde en zevende richtlijn vennootschapsrecht vervangt];

18. “kleine ondernemingen”: de ondernemingen zoals bedoeld in artikel 3, lid 1, van Richtlijn XX/XX [de richtlijn die de vierde en zevende richtlijn vennootschapsrecht vervangt];

19. “lidstaat van herkomst”: een lidstaat waar een wettelijke auditor of een auditkantoor overeenkomstig artikel 3, lid 1, is toegelaten;

20. “lidstaat van ontvangst”: een lidstaat waar een door zijn/haar lidstaat toegelaten wettelijke auditor overeenkomstig artikel 14 wenst te worden toegelaten, of een lidstaat waar een door zijn/haar lidstaat toegelaten wettelijke auditor of auditkantoor op tijdelijke of occasionele basis wettelijke controles van jaarrekeningen verstrekt, dan wel een lidstaat waar een door zijn lidstaat

van herkomst toegelaten auditkantoor een erkenning van een dergelijke toelating op basis van artikel 3 ter wenst.”.

3. Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2 wordt als volgt gewijzigd:

i) de eerste alinea wordt vervangen door:

“Elke lidstaat wijst de in artikel 32 bedoelde bevoegde autoriteit aan als autoriteit die verantwoordelijk is voor de toelating van wettelijke auditors en auditkantoren.”;

ii) de tweede alinea wordt geschrapt;

b) lid 4 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt b) van de eerste alinea wordt geschrapt;

ii) punt c) van de eerste alinea wordt vervangen door:

“c) een meerderheid van de leden van het leidinggevende of bestuursorgaan van de entiteit bestaat uit auditkantoren die in een lidstaat zijn toegelaten, of uit natuurlijke personen die ten minste voldoen aan de in de artikelen 4 en 6 tot en met 12 gestelde voorwaarden. Wanneer dit orgaan uit slechts twee leden bestaat, moet één van deze leden ten minste aan de in dit lid gestelde voorwaarden voldoen.”;

iii) de tweede alinea wordt vervangen door:

“De lidstaten mogen met betrekking tot deze punten geen aanvullende voorwaarden stellen. Het is de lidstaten niet toegestaan voor te schrijven dat een minimum aan kapitaal of aan stemrechten in een auditkantoor in handen is van wettelijke auditors of auditkantoren.”.

4. De volgende artikelen 3 bis en 3 ter worden ingevoegd:

"Artikel 3 bis

Grensoverschrijdend verrichten van diensten door wettelijke auditors

In afwijking van artikel 3, lid 1, van deze richtlijn heeft een in een lidstaat toegelaten wettelijke auditor het recht op tijdelijke of occasionele basis in een andere lidstaat wettelijke controles van jaarrekeningen te verrichten. De artikelen 5 tot en met 9 van Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad* zijn van toepassing.

Artikel 3 ter

Erkenning van auditkantoren

1. In afwijking van artikel 3, lid 1, heeft een in een lidstaat toegelaten auditkantoor het recht op tijdelijke, occasionele of permanente basis in een andere lidstaat wettelijke controles van jaarrekeningen te verrichten, mits aan artikel 3, lid 4, onder a) is voldaan.

2. Een auditkantoor dat in een andere lidstaat dan die waar het is toegelaten, wettelijke controles van jaarrekeningen wil verrichten, laat zich overeenkomstig de artikelen 15 en 17 registreren bij de bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst.

3. De bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst registreert het auditkantoor bij overlegging van een certificaat van registratie bij de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst. De bevoegde autoriteit in de lidstaat van ontvangst mag vereisen dat het door de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst afgegeven certificaat niet meer dan drie maanden oud is. Zij brengt de bevoegde autoriteit in de lidstaat van herkomst op de hoogte van de registratie.

* PB L 255 van 30.9.2005, blz. 22.”

5. In artikel 6 wordt het volgende lid toegevoegd:

“De in artikel 32 bedoelde bevoegde autoriteiten werken samen om te komen tot convergentie van de in dit artikel gestelde vereisten. Zij werken samen met de Europese Autoriteit voor Effecten en Markten (EAEM) en de in artikel X van Verordening [XXX] van [XXX] bedoelde bevoegde autoriteiten voor zover deze convergentie verband houdt met de wettelijke controle van organisaties van openbaar belang.”

6. Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1, punt i) wordt vervangen door:

“i) in artikel 26 bedoelde internationale controlestandaarden;”;

b) lid 3 wordt vervangen door:

“Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend gedelegeerde handelingen op basis van artikel 48bis vast te stellen met het oog op het aanpassen van de lijst van vakgebieden waarop de in lid 1 van dit artikel bedoelde toetsing van de theoretische kennis betrekking heeft. De Commissie speelt bij het gebruik van deze bevoegdheid in op de ontwikkelingen in de auditpraktijk en binnen het auditberoep.”.

7. Artikel 14 wordt vervangen door:

"Artikel 14

Toelating van wettelijke auditors uit andere lidstaten

1. De in artikel 32 bedoelde bevoegde autoriteiten stellen procedures in voor de toelating van wettelijke auditors die reeds in andere lidstaten zijn toegelaten. Deze procedures voldoen aan de artikelen 11 en 12 van Richtlijn 2005/36/EG en gaan niet verder dan de in de artikelen 13 en 14 van die richtlijn vervatte vereisten.

2. De lidstaten laten de aanvrager de keuze tussen een aanpassingsperiode zoals gedefinieerd in artikel 3, lid 1, onder g), van Richtlijn 2005/36/EG en een bekwaamheidsproef zoals gedefinieerd in punt h) van dat artikel. Voor de toepassing van dit artikel geldt artikel 14, lid 3, van Richtlijn 2005/36/EG niet.

De aanpassingsperiode duurt niet langer dan drie jaar en wordt aan een beoordeling onderworpen.

De bekwaamheidsproef wordt afgenomen in een van de talen die toegestaan zijn door de in de betrokken lidstaat geldende taalvoorschriften. Met deze proef wordt uitsluitend beoordeeld of de wettelijke auditor voldoende kennis heeft van de wet- en regelgeving van die lidstaat voor zover deze relevant is voor wettelijke controles van jaarrekeningen.

3. De in artikel 32 bedoelde bevoegde autoriteiten werken samen om te komen tot convergentie van de vereisten inzake de aanpassingsperiode en de bekwaamheidsproef. Zij verhogen de transparantie en de voorspelbaarheid van de vereisten. Zij werken samen met de EAEM en de in artikel [XXX] van Verordening [XXX] van [XXX] bedoelde bevoegde autoriteiten voor zover deze convergentie verband houdt met de wettelijke controles van organisaties van openbaar belang.”.

8. In artikel 15, lid 1, wordt de volgende alinea toegevoegd:

"Het openbaar register wordt georganiseerd door de in artikel 32 bedoelde bevoegde autoriteit.”.

9. Aan artikel 17, lid 1, wordt het volgende punt j) toegevoegd:

“indien van toepassing, of het auditkantoor geregistreerd is overeenkomstig de artikelen 3 bis en 3 ter.”.

10. In artikel 21 wordt lid 2 geschrapt.

11. Artikel 22 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. De lidstaten zien erop toe dat bij het uitvoeren van een wettelijke controle van jaarrekeningen de wettelijke auditor en/of het auditkantoor en de houders van stemrechten in het auditkantoor onafhankelijk zijn van de gecontroleerde entiteit en niet betrokken zijn bij de besluitvorming van de gecontroleerde entiteit.”;

b) in lid 2 wordt de tweede alinea geschrapt;

c) lid 4 wordt vervangen door:

“4. Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend overeenkomstig artikel 48 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen ter nadere invulling van:

a) de in lid 2 van dit artikel bedoelde bedreigingen en veiligheidsmaatregelen;

b) de situaties waarin de omvang van de in lid 2 van dit artikel bedoelde bedreigingen zodanig is dat de onafhankelijkheid van de wettelijke auditor of het auditkantoor in het gedrang komt;”.

12. Artikel 26 wordt vervangen door:

"Artikel 26

Controlestandaarden

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat wettelijke auditors en auditkantoren bij het uitvoeren van wettelijke controles van jaarrekeningen voldoen aan de internationale controlestandaarden, mits deze standaarden in overeenstemming zijn met de vereisten van deze richtlijn en van Verordening XX/XX.

De lidstaten mogen controlewerkzaamheden of -vereisten die een aanvulling zijn op de internationale controlestandaarden, uitsluitend verplicht stellen indien deze voortvloeien uit specifieke nationale wettelijke vereisten die verband houden met het voorwerp van wettelijke controles van jaarrekeningen. De lidstaten dragen er zorg voor dat deze controlewerkzaamheden of –vereisten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) zij dragen bij tot een grote geloofwaardigheid en hoge kwaliteit van jaarrekeningen of geconsolideerde jaarrekeningen in overeenstemming met de beginselen die zijn neergelegd in artikel 4, lid 3, van Richtlijn [xxxx] betreffende de jaarrekeningen en de geconsolideerde jaarrekeningen van bepaalde soorten ondernemingen;

b) zij zijn bevorderlijk voor het algemeen belang van de Unie.

De lidstaten brengen deze controlewerkzaamheden of –vereisten ter kennis van de Commissie, de EAEM en de andere lidstaten.

2. Voor de toepassing van lid 1 betekent “internationale controlestandaarden” de in het kader van het Clarity Project tot stand gebrachte International Standards on Auditing (ISA) en de daarmee verband houdende statements en standaarden die in 2009 zijn uitgebracht door de International Federation of Accountants (IFAC), voor zover zij relevant zijn voor wettelijke controles van jaarrekeningen.

3. Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend overeenkomstig artikel 48 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen ter wijziging van de definitie van internationale controlestandaarden in lid 2 van dit artikel. De Commissie speelt bij het gebruik van deze bevoegdheid in op eventueel door de IFAC in de ISA's aangebrachte wijzigingen, het advies van de Public Interest Oversight Board betreffende dergelijke wijzigingen alsook eventuele andere ontwikkelingen in de auditpraktijk en binnen het auditberoep.”.

13. In artikel 28 wordt lid 2 geschrapt.

14. Artikel 29 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt a) wordt vervangen door:

“a) het kwaliteitsborgingsstelsel wordt geregeld door de in artikel 32 bedoelde bevoegde autoriteit en op dusdanige wijze georganiseerd dat dit onafhankelijk is van wettelijke auditors en auditkantoren.”;

ii) het volgende punt k) wordt toegevoegd:

“k) kwaliteitsbeoordelingen zijn passend en evenredig ten opzichte van de schaal en de omvang van de activiteit van het beoordeelde auditkantoor of de beoordeelde wettelijke auditor.”;

iii) de volgende alinea wordt ingevoegd na punt k):

“De in artikel 32 bedoelde bevoegde autoriteit stelt het in de eerste alinea, onder g), bedoelde rapport op verzoek beschikbaar aan belanghebbende partijen. De bevoegde autoriteit draagt er zorg voor dat het bekendgemaakte rapport in het kader van een beoordeling de commerciële belangen van de gecontroleerde entiteit, met inbegrip van haar industriële en intellectuele eigendom, niet in het gedrang brengt.”;

b) lid 2 wordt vervangen door:

“2. Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend overeenkomstig artikel 48 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen ter nadere invulling van de vereisten betreffende lid 1, eerste alinea, onder a), b) en e) tot en met j).”.

15. Artikel 32 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. De lidstaten wijzen een bevoegde autoriteit aan die verantwoordelijk is voor het openbare toezicht op wettelijke auditors en auditkantoren op basis van de in de leden 2 tot en met 7 vastgelegde beginselen.”;

b) lid 3 wordt vervangen door:

‘3. De bevoegde autoriteit mag toestaan dat niet-beoefenaren die kennis hebben van de voor wettelijke controle van jaarrekeningen relevante kwesties, betrokken worden bij het beheer van het stelsel van openbaar toezicht, mits zij geselecteerd worden volgens een onafhankelijke en transparante benoemingsprocedure. Beroepsbeoefenaren mag niet worden toegestaan bij het beheer van het stelsel van openbaar toezicht betrokken te zijn.’;

c) in lid 4 wordt de inleidende zin vervangen door:

“Op de bevoegde autoriteit rust de eindverantwoordelijkheid voor het toezicht op.”;

d) lid 5 wordt vervangen door:

“5. De bevoegde autoriteit heeft het recht, waar nodig, om onderzoeken met betrekking tot wettelijke auditors en auditkantoren te starten en te verrichten en passende maatregelen te nemen. Zij beschikt over voldoende middelen om deze onderzoeken te starten en te verrichten.

Om haar taken in het kader van deze richtlijn uit te voeren, heeft de bevoegde autoriteit toegang tot elk document in welke vorm ook dat wettelijke auditors of auditkantoren in hun bezit hebben en om daarvan een kopie te ontvangen. Zij heeft ook het recht inlichtingen te verlangen van iedere persoon en zo nodig een persoon op te roepen en te ondervragen om inlichtingen te verkrijgen.”;

e) lid 6 wordt vervangen door:

“6. De bevoegde autoriteit is transparant. Dat houdt onder meer in dat jaarlijks werkprogramma’s en activiteitenverslagen worden gepubliceerd”.

16. Het volgende artikel 32 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 32 bis

Delegatie van taken

Uitsluitend met betrekking tot de toelating en registratie van wettelijke auditors en auditkantoren mogen de lidstaten de in artikel 32 bedoelde bevoegde autoriteit toestaan taken te delegeren aan andere bij wet aangewezen autoriteiten of organen. Elke uitvoering van taken door andere autoriteiten of organen wordt uitdrukkelijk door de bevoegde autoriteit gedelegeerd. In de delegatie wordt gespecificeerd welke taken worden gedelegeerd en onder welke voorwaarden deze moeten worden uitgevoerd. De autoriteiten of organen zijn zodanig georganiseerd dat er geen sprake is van belangenconflicten. De eindverantwoordelijkheid voor het toezicht op de naleving van deze richtlijn en de overeenkomstig daarmee aangenomen uitvoeringsmaatregelen, berust bij de delegerende bevoegde autoriteit.

De lidstaten stellen de Commissie en de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten in kennis van alle met het oog op de delegatie van taken getroffen regelingen, inclusief de precieze voorwaarden voor het delegeren van taken”.

17. Artikel 36 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 3 wordt vervangen door:

“3. Lid 2 weerhoudt bevoegde autoriteiten niet van het uitwisselen van vertrouwelijke informatie. De aldus uitgewisselde informatie valt onder het beroepsgeheim waartoe eenieder gehouden is die bij de bevoegde autoriteiten werkzaam is of is geweest. Het beroepsgeheim geldt ook voor alle andere personen aan wie de bevoegde autoriteit taken heeft gedelegeerd die verband houden met de in deze richtlijn vermelde doelstellingen.”;

b) lid 7 wordt vervangen door:

“7. Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend gedelegeerde handelingen op basis van artikel 48 bis vast te stellen met het oog op het nader invullen van de procedures voor de uitwisseling van informatie en de nadere regels voor grensoverschrijdende onderzoeken zoals bedoeld in de leden 2 en 4 van dit artikel.”.

18. Aan artikel 37 wordt het volgende lid 3 toegevoegd:

“3. Contractuele bepalingen die worden aangegaan tussen de gecontroleerde entiteit en een derde partij die de keuze van de algemene aandeelhouders- of ledenvergadering van die entiteit in het kader van lid 1 beperken tot bepaalde categorieën of lijsten van wettelijke auditors of auditkantoren met betrekking tot de benoeming van een bepaalde wettelijke auditkantoor of een bepaald auditkantoor voor het uitvoeren van de wettelijke controle van die entiteit, zijn nietig.”.

19. Hoofdstuk X wordt geschrapt.

20. Het volgende hoofdstuk X bis, dat de artikelen 43 bis en 43 ter bevat, wordt ingevoegd:

“HOOFDSTUK X bis

BIJZONDERE BEPALINGEN BETREFFENDE DE WETTELIJKE CONTROLES
VAN DE JAARREKENINGEN VAN KLEINE EN MIDDELGROTE
ONDERNEMINGEN

Artikel 43 bis

Vereenvoudigde controle voor middelgrote beroepsbeoefenaren

De lidstaten zorgen ervoor dat de toepassing van de controlestandaarden op de wettelijke controle van jaarrekeningen of geconsolideerde jaarrekeningen van middelgrote ondernemingen evenredig is met de schaal en de complexiteit van de activiteiten van deze ondernemingen.

Wanneer bevoegde autoriteiten kwaliteitsbeoordelingen maken, houden de bevoegde autoriteiten rekening met de evenredige toepassing van de controlestandaarden.

De lidstaten mogen beroepsorganisaties verzoeken leidraden te geven voor de evenredige toepassing van de controlestandaarden op middelgrote ondernemingen.

Artikel 43 ter

Kleine ondernemingen

Wanneer een lidstaat de wettelijke controle van de jaarrekeningen of geconsolideerde jaarrekeningen van kleine ondernemingen voorschrijft, is artikel 43 bis mutatis mutandis van toepassing.

Indien een lidstaat regels heeft vastgesteld voor het uitvoeren van een beperkte beoordeling van de rekeningen van kleine ondernemingen als alternatief voor een wettelijke controle van jaarrekeningen, is deze lidstaat niet verplicht de controlestandaarden aan de wettelijke controle van die ondernemingen aan te passen.

Voor de toepassing van dit artikel wordt onder een “beperkte beoordeling” verstaan: een door een wettelijke auditor of een auditkantoor ondernomen handeling die gericht is op het detecteren van afwijkingen als gevolg van fouten of fraude in de financiële overzichten van een entiteit en die een lagere mate van zekerheid inhoudt dan een wettelijke controle.”.

21. Artikel 45 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

'1. De bevoegde autoriteiten van een lidstaat gaan over tot registerinschrijving overeenkomstig de artikelen 15 tot en met 17 van elke auditor en auditororganisatie van een derde land die een controleverklaring aflevert betreffende de jaarrekening of de geconsolideerde jaarrekening van een vennootschap die haar statutaire zetel buiten de Unie heeft en waarvan de verhandelbare effecten zijn toegelaten tot de handel op een gereguleerde markt in die lidstaat in de zin van artikel 4, lid 1, punt 14, van Richtlijn 2004/39/EG, behalve indien de onderneming alleen een emittent is van uitstaande schuldbewijzen waarvoor het volgende geldt:

- a) zij zijn vóór 31 december 2010 toegelaten tot de handel op een gereguleerde markt in een lidstaat in de zin van artikel 2, lid 1, onder b), van Richtlijn 2004/109/EG van het Europees Parlement en de Raad(*) en hun nominale waarde per eenheid bedraagt ten minste 50 000 EUR of, in het geval van schuldbewijzen in een andere valuta, hun nominale waarde per eenheid op de datum van uitgifte is ten minste gelijkwaardig aan 50 000 EUR;
- b) zij zijn sinds 31 december 2010 toegelaten tot de handel op een gereguleerde markt in een lidstaat in de zin van artikel 2, lid 1, onder b), van Richtlijn 2004/109/EG en hun nominale waarde per eenheid bedraagt ten minste 100 000 EUR of, in het geval van schuldbewijzen in een andere valuta, hun nominale waarde per eenheid op de datum van uitgifte is ten minste gelijkwaardig aan 100 000 EUR.

(*) PB L 390 van 31.12.2004, blz. 38.”;

b) lid 5 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt e) wordt vervangen door:

“e) deze op haar website een jaarlijks transparantieverslag publiceert dat de in artikel X van Verordening [XXX] van [XXX] bedoelde informatie bevat, of zij aan gelijkwaardige openbaarmakingseisen voldoet.”;

ii) de volgende alinea wordt toegevoegd:

“Een lidstaat mag een auditor van een derde land uitsluitend in het register inschrijven wanneer hij of zij aan de in de eerste alinea, onder a), d) en e), gestelde eisen voldoet.”;

d) lid 6 wordt vervangen door:

“6. Om de eenvormige voorwaarden voor de toepassing van lid 5, onder d), van dit artikel te garanderen, wordt aan de Commissie de bevoegdheid verleend door middel van uitvoeringshandelingen te oordelen over de daarin vermelde gelijkwaardigheid. Deze uitvoeringshandelingen worden overeenkomstig de in artikel 48, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure aangenomen. De lidstaten kunnen de in lid 5, onder d), van dit artikel bedoelde gelijkwaardigheid beoordelen, zolang de Commissie een dergelijk besluit niet heeft genomen.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend gedelegeerde handelingen op basis van artikel 48 bis vast te stellen met het oog op het bepalen van de algemene gelijkwaardigheidscriteria die moeten worden gehanteerd bij het beoordelen of de in lid 1 van dit artikel bedoelde controles van de financiële overzichten worden uitgevoerd overeenkomstig de in artikel 26 bedoelde internationale controlestandaarden en de in de artikelen 22, 24 en 25 vastgestelde vereisten. Deze criteria, die toepasselijk zijn op alle derde landen, worden door lidstaten gehanteerd wanneer zij de gelijkwaardigheid op nationaal niveau beoordelen.”.

22. Artikel 46, lid 2, wordt vervangen door:

“2. Om de eenvormige voorwaarden voor de toepassing van lid 1 van dit artikel te garanderen, wordt aan de Commissie de bevoegdheid verleend door middel van uitvoeringshandelingen te oordelen over de daarin vermelde gelijkwaardigheid. Deze uitvoeringshandelingen worden overeenkomstig de in artikel 48, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure aangenomen. Zodra de Commissie de in lid 1 van dit artikel bedoelde gelijkwaardigheid heeft erkend, mogen de lidstaten besluiten zich gedeeltelijk of geheel op deze gelijkwaardigheid te baseren en bijgevolg de vereisten van artikel 45, de leden 1 en 3, gedeeltelijk of geheel niet toe te passen of te wijzigen. De lidstaten kunnen de in lid 1 van dit artikel bedoelde gelijkwaardigheid beoordelen of zich baseren op de beoordelingen van andere lidstaten, zolang de Commissie een dergelijk besluit niet heeft genomen. Indien de Commissie besluit dat niet aan het gelijkwaardigheidsvereiste van lid 1 van dit artikel wordt voldaan, kan zij de betrokken auditors en auditororganisaties toestaan hun controleactiviteiten

gedurende een passende overgangperiode voort te zetten overeenkomstig de voorschriften van de relevante lidstaat.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend gedelegeerde handelingen op basis van artikel 48 bis vast te stellen met het oog op het bepalen van de algemene gelijkwaardigheidscriteria op basis van de in de artikelen 29, 30 en 32 vastgestelde vereisten die moeten worden gehanteerd bij het beoordelen of het openbare toezicht, de kwaliteitsborging, het onderzoek en de sanctiestelsels van een derde land gelijkwaardig zijn aan die van de Unie. Deze algemene criteria worden door de lidstaten gebruikt wanneer zij de gelijkwaardigheid op nationaal niveau beoordelen bij gebreke van een besluit van de Commissie met betrekking tot het betrokken derde land.”.

23. Artikel 47 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 2 wordt het volgende punt b bis) ingevoegd:

“b bis) de bescherming van de commerciële belangen van de gecontroleerde entiteit, met inbegrip van haar industriële en intellectuele eigendom, niet in het gedrang komt;”;

b) lid 3 wordt vervangen door:

“3. Om de samenwerking te bevorderen, wordt aan de Commissie de bevoegdheid verleend door middel van uitvoeringshandelingen te oordelen over de in lid 1, onder c), van dit artikel vermelde adequaatheid. Deze uitvoeringshandelingen worden overeenkomstig de in artikel 48, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure aangenomen. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om zich naar het besluit van de Commissie te voegen.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend gedelegeerde handelingen op basis van artikel 48 bis vast te stellen met het oog op het bepalen van de algemene adequaatheidscriteria aan de hand waarvan de Commissie beoordeelt of de bevoegde autoriteiten van derde landen als adequaat kunnen worden beschouwd voor samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de lidstaten met betrekking tot de uitwisseling van controle- of andere documenten die in het bezit zijn van wettelijke auditors en auditkantoren. De algemene adequaatheidscriteria zijn gebaseerd op de vereisten van artikel 36 of grotendeels dezelfde resultaten als een directe uitwisseling van controle- of andere documenten die in het bezit zijn van wettelijke auditors en auditkantoren.”;

c) lid 5 wordt vervangen door:

“5. Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend overeenkomstig artikel 48 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen ter bepaling van de in lid 4 van dit artikel bedoelde uitzonderingsgevallen met het oog op een betere samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten.”.

24. In artikel 48 worden de leden 1 en 2 vervangen door:

“1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité (hierna "het comité" genoemd). Dit comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad(*)).

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

(*) PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13.”;

25. Het volgende artikel 48 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 48 bis

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie verleend onder de in dit artikel vastgestelde voorwaarden.

2. De bevoegdheden om de in artikel 8, lid 3, artikel 22, lid 4, artikel 26, lid 3, artikel 29, lid 2, artikel 36, lid 7, artikel 45, lid 6, artikel 46, lid 2, artikel 47, lid 3, en artikel 47, lid 5, bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen, worden aan de Commissie verleend voor een onbepaalde periode na [datum van inwerkingtreding van deze richtlijn].

3. De in artikel 8, lid 3, artikel 22, lid 4, artikel 26, lid 3, artikel 29, lid 2, artikel 36, lid 7, artikel 45, lid 6, artikel 46, lid 2, artikel 47, de leden 3 en 5, bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan te allen tijde door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken. Een besluit tot intrekking maakt een einde aan de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het besluit treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een latere datum die in het besluit wordt vermeld. Het besluit laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling vaststelt, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daar op hetzelfde moment van in kennis.

5. Een krachtens artikel 8, lid 3, artikel 22, lid 4, artikel 26, lid 3, artikel 29, lid 2, artikel 36, lid 7, artikel 45, lid 6, artikel 46, lid 2, en artikel 47, de leden 3 en 5, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt pas in werking als noch het Europees Parlement noch de Raad binnen een termijn van [twee maanden] na de datum van kennisgeving van die handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt tegen de gedelegeerde handeling, of als zowel het Europees Parlement als de Raad de Commissie voor het verstrijken van deze termijn de Commissie heeft meegedeeld geen bezwaar te zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met [twee maanden] verlengd.”.

Artikel 2

Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op [xxx] aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mede, alsmede een tabel ter weergave van het verband tussen die bepalingen en deze richtlijn.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter